

Sygnatura akt I C 473/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 24-11-2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Łukasz Wojciechowski

po rozpoznaniu w dniu 24-11-2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) (...)z siedzibą w W.

przeciwko T. A.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 473/15

UZASADNIENIE

Dnia 16 marca 2015 roku strona powodowa (...) (...)z siedzibą w W.wniosła o zasądzenie od pozwanego T. A.na jej rzecz kwoty 26.399,90 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że pozwanego oraz poprzednika prawnego powoda - Bank (...) S.A.z siedzibą we W.łączyła umowa bankowa nr (...)zawarta w dniu 16 lutego 2011 roku, na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętych na siebie zobowiązań, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek umownych. Dnia 16 grudnia 2014 roku Bank zbył przysługującą wobec pozwanego wierzytelność w drodze umowy cesji na rzecz (...) Finanse I (...) (...) (...)z siedzibą w K., który następnie w dniu 23 grudnia 2014 roku scedował przedmiotową wierzytelność na rzecz strony powodowej. Strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty, jednak bezskutecznie.

Na dochodzoną pozewem kwotę składa się niespłacona należność główna w kwocie 19.495,31 złotych, odsetki karne umowne naliczone za opóźnienia w spłatach zobowiązania przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 4.622,58 złotych, odsetki umowne kapitałowe naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 1.723,32 złotych oraz odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczone przez stronę powodową od dnia następnego po dniu cesji, tj. 17 grudnia 2014 roku do dnia 15 marca 2015 roku od kwoty należności głównej w kwocie 558,69 złotych.

Postanowieniem z dnia 18 marca 2015 roku Sąd Rejonowy (...)w L. z uwagi na wątpliwości odnośnie przytoczonych przez powoda okoliczności, których rozstrzygnięcie wymagało przeprowadzenia postępowania dowodowego, stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w niniejszej sprawie i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Pomimo prawidłowego zawiadomienia pozwany nie stawił się na rozprawie, nie złożył również odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W dniu 16 grudnia 2014 roku pomiędzy Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W. jako sprzedającym a (...) Finanse I (...) (...) z siedzibą w K. jako kupującym zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności, na podstawie której Bank (...) S.A. z siedzibą we W. przelał na rzecz nabywcy wierzytelności opisane w załącznikach numer 2-5 do umowy, a nabywca przyjął przelew tych wierzytelności od Banku na zasadach i warunkach określonych w umowie oraz w przepisach kodeksu cywilnego. W przypadku, w którym należność główna nie istnieje, przedmiotem przelewu są roszczenia o zaległe odsetki, kary umowne i zwrot kosztów i opłat związane z należnością główną. Zgodnie z umową wykaz wierzytelności w formie papierowej stanowią załączniki numer 2 -5 do umowy.

Umowa przewidywała, że na nabywcę przechodzą wraz z każdą wierzytelnością wszystkie odnoszące się do niej zabezpieczenia oraz inne prawa związane z daną wierzytelnością i jej zabezpieczeniami, w tym w szczególności roszczenia o zaległe odsetki, kary umowne i zwrot kosztów i opłat.

Zgodnie z umową załączniki do umowy stanowić miały jej integralną część.

Strony postanowiły, że przejście na nabywcę portfela wraz z ewentualnymi zabezpieczeniami następuje pod warunkiem uiszczenia w całości wynagrodzenia w chwili uznania rachunku bankowego Banku. W razie ziszczenia się warunku, przejście na nabywcę wierzytelności ma moc od dnia zawarcia umowy wg stanu ustalonego w dacie granicznej. Bank zobowiązał się do wystawienia w ciągu 14 dni roboczych po spełnieniu się warunku oświadczenia, zgodnie ze wzorem stanowiącym załącznik numer 10 do umowy.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 16 grudnia 2014 roku – k. 18-25

Dnia 23 grudnia 2014 roku pomiędzy (...) Finanse I (...) (...) z siedzibą w K. jako sprzedającym a (...) (...) z siedzibą w W. jako kupującym zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności, na podstawie której zbywca przelał na rzecz strony powodowej wierzytelności opisane w załącznikach numer 2 do umowy, nabywca przyjął przelew tych wierzytelności na zasadach i warunkach określonych w umowie oraz przepisach kodeksu cywilnego. Strony zastrzegły, że w przypadku gdy należność główna nie istnieje, przedmiotem przelewu są roszczenia o zaległe odsetki, kary umowne i zwrot kosztów i opłat związane z należnością główną. Strony zgodnie ustaliły, że wierzytelności są przedmiotem umowy cesji zawartej w dniu 16 grudnia 2014 roku z bankiem. Wykaz wierzytelności w formie papierowej zawiera załącznik numer 2 do umowy. Dodatkowe dane dotyczące wierzytelności, w zakresie ustalonym w załączniku numer 3 do umowy miały zostać dostarczone w przeciągu 3 dni roboczych od dnia ziszczenia się warunków zapłaty wynagrodzenia, w formie danych utrwalonych na płytach CD/DVD. Zgodnie z postanowieniami umowy, na nabywcę przechodzą wraz z każdą wierzytelnością wszystkie odnoszące się do niej zabezpieczenia oraz inne prawa związane z daną wierzytelnością i jej zabezpieczeniem, w tym w szczególności roszczenia o zaległe odsetki, kary umowne i zwrot kosztów i opłat. Postanowienie to nie odnosi się do zabezpieczeń w postaci przewłaszczenia na zabezpieczenie oraz przelewu praw na zabezpieczenie.

Zgodnie z umową załączniki do umowy stanowią jej integralną część.

Strony postanowiły, że przejście na nabywcę portfela wraz z ewentualnymi zabezpieczeniami następuje pod warunkiem uiszczenia w całości wynagrodzenia w chwili uznania rachunku bankowego. W razie ziszczenia się warunku przejście na nabywcę wierzytelności ma moc od dnia zawarcia umowy wg stanu ustalonego w dacie granicznej. Bank zobowiązał się do wystawienia w ciągu 14 dni roboczych po spełnieniu się warunku oświadczenia, zgodnie ze wzorem stanowiącym załącznik numer 5 do umowy.

Do niniejszej umowy załączono załącznik numer 2, który miał stanowić wykaz wierzytelności wchodzących w skład portfela.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem – k. 26-31, 32-35

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, o czym stanowi art. 339 § 1 k.p.c. Na mocy art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W toku niniejszego procesu pozwany zachował postawę całkowicie bierną. Nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawił się także na rozprawę mimo prawidłowego zawiadomienia. W przedmiotowej sprawie spełnione zostały wskazane wyżej przesłanki do wydania wyroku zaocznego.

Jednocześnie jednak, w ocenie Sądu, nie wystąpiły przesłanki pozytywne z art. 339 § 2 k.p.c. Należy wskazać, że niezależnie od wynikającego z przytoczonego wyżej domniemania prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do jego twierdzeń z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W przypadku wątpliwości w tym przedmiocie, sąd nie można wydać wyroku zaocznego, opierając się tylko na twierdzeniach powoda o okolicznościach faktycznych. Należy przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia powstałych wątpliwości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998 r., I CKU 85/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1997 r., I CKU 115/97). Zawarte w pozwie twierdzenia budziły poważne wątpliwości Sądu.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z jakich wywodzą skutki prawne.

Strona powodowa nie udowodniła swojej legitymacji czynnej, a także swojego roszczenia co do zasady i wysokości.

Strona powodowa wskazała jako źródło naliczenia należności objętej pozwem – umowę bankową z dnia 16 lutego 2011 roku, a uzasadniając swoją legitymację czynną strona powodowa odwołała się do umów przelewu wierzytelności z dnia 16 grudnia 2014 roku zawartej pomiędzy Bankiem (...) S.A.Z siedzibą we W.a (...) Finanse I (...) (...)z siedzibą w K. oraz z dnia 23 grudnia 2014 roku zawartej między (...) Finanse I (...) (...)z siedzibą w K.a strona powodową.

Wraz z pozwem strona powodowa przedłożyła umowy przelewu wierzytelności z dnia 16 i 23 grudnia 2014 roku zawarte między Bankiem (...) S.A.Z siedzibą we W.a (...) Finanse I (...) (...)z siedzibą w K., który następnie przelał wierzytelność na stronę powodową, to jednak nie sposób było na podstawie tychże umów zweryfikować czy rzeczywiście nabyła strona powodowa od Banku wierzytelność przysługującą temu ostatniemu względem pozwanego. Umowy zostały sporządzone w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi Jednakże umowa z dnia 16 grudnia 2014 roku została przedłożona w formie niekompletnej.

Dokonując analizy treści przedłożonych przez stronę powodową umów wynika, iż przedmiotem umowy był bliżej nieokreślony portfel wierzytelności, a przekazywanie wierzytelności następowało w formie wykazu sporządzonego w formie papierowej, stanowiącym załącznik nr 2 do umowy, które stanowiły jej integralną część.

Po przeanalizowaniu pism załączonych do pozwu Sąd stwierdził, iż w dokumentach tych znajduje się poświadczony za zgodność przez występującego w sprawie radcę prawnego dokument nazwany „załącznik 2 – wykaz wierzytelności wchodzących w skład portfela”, na którym wyszczególniono zakres danych do przekazania na stronie 22 oraz wierzytelność wobec dłużnika na karcie 23. Załącznik ten dołączony został jedynie do drugiej z przedmiotowych umów przelewu wierzytelności z dnia 23 grudnia 2014 roku. Na podstawie treści umowy z dnia 16 grudnia 2014 roku nie sposób zatem ustalić jakie dokładnie wierzytelności wchodziły w skład owego portfela wierzytelności, a zwłaszcza czy

wśród nich znajdowała się wierzytelność przysługująca Bankowi (...) S.A. z siedzibą we W. wobec dłużnika T. A.. Nadto przedłożony załącznik jest niekompletny, jest skserowany niestarannie i nie stanowi w ocenie Sądu wiarygodnego dowodu z dokumentu.

Strona powodowa nie przedłożyła ponadto żadnych innych dokumentów mogących stanowić dowód przejścia wierzytelności.

W ocenie Sądu przedłożone przez stronę powodową dokumenty nie stanowiły wystarczających dowodów na wykazanie okoliczności nabycia przez nią wierzytelności objętej pozwem.

Umowy cesji z dnia 16 i 23 grudnia 2014 roku roku odwołują się do przelewu wierzytelności w rozumieniu art. 509 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Przepis ten reguluje sprzedaż wierzytelności oznaczonej co do tożsamości i dla skuteczności takiej transakcji konieczne jest precyzyjne oznaczenie przenoszonych wierzytelności, czego zabrakło w dokumentach załączonych do pozwu.

Podkreślić należy, że dowodem potwierdzającym legitymację czynną strony powodowej mogłyby być wyłącznie kompletne umowy cesji wierzytelności tzn. z załącznikami do obu umów. Strona powodowa zobligowana bowiem była do wykazania istnienia swojej legitymacji procesowej, a zatem faktu skutecznego nabycia wierzytelności, czego w niniejszym procesie nie uczyniła.

Sąd oddalił natomiast pozostałe przedłożone przez stronę powodową dowody, ponieważ nie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego. Zatem strona powodowa nie udowodniła swojego roszczenia także co do zasady jak i co do wysokości. Zresztą z żadnej kserokopii przedłożonej przez powoda nie wynika wysokość zobowiązania dłużnika.

Przedłożone do pozwu dokumenty w postaci umowy pożyczki z dnia 16 lutego 2011 roku, zawiadomienia o cesji wierzytelności i wezwanie do zapłaty nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem.

Zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą Sądu Najwyższego kserokopia może być uznana za odpis jedynie pod warunkiem jej poświadczenia za zgodność z oryginałem. W uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 1994 roku (III CZP 37/94, LEX 4066) stwierdzono, iż niepoświadczona podpisem strony kserokopia nie jest dokumentem zaś dla uznania kserokopii za dokument prywatny, świadczący o istnieniu oryginału o odwzorowanej w niej treści, niezbędne jest oświadczenie o istnieniu dokumentu o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Takim oświadczeniem będzie umieszczone na kserokopii i zaopatrzone podpisem poświadczenie zgodności kserokopii z oryginałem. Dopiero wtedy można uznać kserokopię za dokument prywatny świadczący o istnieniu oryginału o treści i formie w niej odwzorowanej. Bez wspomnianego poświadczenia kserokopia nie może być uznana za dokument, a tym bardziej za dokument nie budzący wątpliwości. Należy również zauważyć, że nie można traktować załączonych do pozwu kserokopii jako innego środka dowodowego w rozumieniu art. 308 k.p.c. Jak wskazano w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2007 roku (II CSK 401/06, LEX 453727) niepoświadczona kserokopia nie jest dokumentem. Jeżeli zaś pismo nie może być uznane za dokument, nie może być ono też podstawą do prowadzenia dowodu w trybie art. 308 k.p.c. Odmienne ujęcie tego zagadnienia prowadziłoby do obejścia przepisów o dowodzie z dokumentu.

Sąd uznał zatem, że strona powodowa nie wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku udowodnienia legitymacji czynnej, którą Sąd bada z urzędu, jak też zasadności zgłoszonego roszczenia, ale także jego wysokości.